05/11/2020

Χριστίνα Ρούτση, μια Ελληνίδα στο γερμανικό υπ. Άμυνας

/ Ομογένεια

Πάνω από 25.000 γυναίκες υπηρετούν στον γερμανικό στρατό, περίπου 6.000 φέρουν τον βαθμό του αξιωματικού. Μια από αυτές είναι η 39χρονη αντιπλοίαρχος του γερμανικού πολεμικού ναυτικού Χριστίνα Ρούτση. Είναι παιδί τρίτης γενιάς μεταναστών. Ο πατέρας της κατάγεται από την Πάτρα, η μητέρα της από την Κεραμωτή Καβάλας. Το 1991, λίγο μετά τη γερμανική επανένωση, η οικογένειά της μετακομίζει από τη Φρανκφούρτη στην περιοχή της Λειψίας. Εκεί τελειώνει το λύκειο, ακολουθούν πανεπιστημιακές σπουδές Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Μετά το πτυχίο εργάζεται για τρία χρόνια ως σκηνοθέτρια στη δημόσια τηλεόραση, στο MDR. Το 2006 αποφασίζει να μπει στο γερμανικό πολεμικό ναυτικό. Μόνο τότε πήρε τη γερμανική υπηκοότητα. Όπως διαβεβαιώνει, οι δύο υπηκοότητες δεν της δημιουργούν πρόβλημα. «Αισθάνομαι πολύ συνδεδεμένη και με τις δύο χώρες. Ορισμένες φορές σκέφτομαι και αισθάνομαι σαν Γερμανίδα, άλλες φορές σαν Ελληνίδα».

«Στρατιωτικός δεν είναι επάγγελμα»

Μιλώντας για τα κίνητρα αυτής της ριζικής αλλαγής στη ζωή της αναφέρει πρώτα τον πατέρα της: «Ήταν παλιά ναυτικός. Μεγάλωσα ακούγοντας πολλές ιστορίες για τα καράβια. Ήθελα να ζήσω αυτή την εμπειρία, τι σημαίνει να είσαι εν πλω, να είσαι στη θάλασσα. Ήμουν 25 ετών, δεν είχα ακόμη παιδιά και έτσι το τόλμησα.» Θα μπορούσε όμως να είχε επιλέξει την εμπορική ναυτιλία. Το σκέφτηκε πολύ πριν πάρει την απόφαση. Οι δυνατότητες που πρόσφερε το πολεμικό ναυτικό στους μόνιμους αξιωματικούς ήταν πολλές και πολύ ενδιαφέρουσες. «Έπειτα,» προσθέτει, «ήθελα να ανταποδώσω στη χώρα μου αυτά που μου έδωσε. Στη Γερμανία εγώ προσωπικά είχα καλές εμπειρίες.» Εκτός αυτού, το να είναι κανείς αξιωματικός για τη Χριστίνα Ρούτση «δεν σημαίνει οχτάωρο, δεν είναι απλώς κάποιο επάγγελμα αλλά κλίση». Όπως επισημαίνει, «με τη στρατιωτική στολή συνδέω αξίες και κανόνες, τον σκοπό να υπερασπίσω τη χώρα που γεννήθηκα, την ελευθερία του γερμανικού λαού όπως και το δημοκρατικό σύνταγμα της χώρας».

Αρχικά ήθελε να υπηρετήσει μόνο για μερικά χρόνια, αλλά ουδέν μονιμότερο του προσωρινού. Σε αυτό συνέβαλαν αποφασιστικά οι συχνές αλλαγές στη σταδιοδρομία της: εντατική εκπαίδευση, πάνω από δυόμιση χρόνια υπηρεσία σε πολεμικά πλοία, διοικητικά πόστα, παραγωγή ταινιών για την εκπαίδευση προσωπικού, υπεύθυνη για θέματα επικοινωνίας του Γενικού Επιθεωρητή του Πολεμικού Ναυτικού και εδώ και τέσσερα χρόνια μια από τους εκπροσώπους του γερμανικού υπουργείου Άμυνας. Τρεις ημέρες την εβδομάδα η μητέρα δύο παιδιών ασκεί τα καθήκοντα της στο υπουργείο στο Βερολίνο, το υπόλοιπο διάστημα με τηλεργασία από τη Λειψία, όπου ζει η οικογένειά της. Προκειμένου να μειώσει τα εμπόδια για μια στρατιωτική σταδιοδρομία σε γυναίκες, ο στρατός έχει πάρει μια σειρά από μέτρα που επιτρέπουν τον συνδυασμό της υπηρεσίας με την οικογενειακή ζωή. Βέβαια, αυτό δεν ισχύει για όλες τις περιπτώσεις: «Διοικητής πλοίου από το σπίτι δεν γίνεται», τονίζει η Χ.Ρούτση. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι το 1/3 των υποψήφιων για μια θέση στο στρατό να είναι γυναίκες.

Διακρίσεις και ακροδεξιοί στο στρατό

Το περίπου 15% των 260.000 και πλέον ανδρών και γυναικών του γερμανικού στρατού έχουν, όπως και η Χριστίνα Ρούτση, ξένες ρίζες. Αν και η ίδια δεν έχει γίνει θύμα διακρίσεων, δεν θέλει να αποκλείσει ότι σε έναν τόσο μεγάλο οργανισμό μπορεί να υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις. Το ζητούμενο για αυτή είναι όμως ότι η ηγεσία του στρατού δεν ανέχεται καμία διάκριση εις βάρος κάποιου ατόμου, είτε για την καταγωγή και τη θρησκεία του, είτε για τον σεξουαλικό του προσανατολισμό. Αρκετές φορές το τελευταίο διάστημα η Χριστίνα Ρούτση έπρεπε να απαντήσει σε ερωτήσεις δημοσιογράφων για ακροδεξιά φαινόμενα στο στρατό. Περίπου 200 τέτοιες περιπτώσεις έγιναν γνωστές τα τελευταία χρόνια. «Η στάση

του στρατού είναι διαυγής σαν το γυαλί: μηδενική ανοχή», τονίζει. «Το να είσαι στρατιώτης είναι ασύμβατο με το να έχεις οποιεσδήποτε ακραίες απόψεις.»

Τέλος, στην ερώτηση ποια ήταν η πιο εντυπωσιακή στιγμή όλα αυτά τα χρόνια ως στρατιωτικός η Χριστίνα Ρούτση απαντά χωρίς να το πολυσκεφτεί: το ότι σε ένα ταξίδι στον Ατλαντικό το πολεμικό πλοίο σταμάτησε για να περάσει κολυμπώντας τον Ισημερινό.

Πηγή: Deutsche Welle/ Παναγιώτης Κουπαράνης, Βερολίνο